

Tres minuts

L'encierro de Vidreres es va celebrar ahir. Foto: LLU SERRAT.

La primera hora dels diumenges donen lloc a aquell creuament entre els que tornen de gresca i els que comencen el dia. L'encierro de Vidreres fa un pas més en aquesta convivència dominical matinal i els més noctàmbuls acullen a la festa els més matiners, que s'hi afegeixen.

A les set del matí s'acaba el darrer dels concerts. Han estat vuit hores de música amb Lax'n'Busto, Oques Grasses, Tapeo Sound System,... En paral·lel, a la mateixa hora comença la batucada per despertar els que han optat per anar a dormir. I es produeix una estranya simbiosi entre gent fresca i desperta i gent amb ressaca que, amb el got de festes a la mà, encara fan l'últim beure.

“Corre, corre, faltan només deu minuts”, diu una dona al seu marit. És el moment que tothom agafa posicions darrere el tancat de

fusta per no perdre cap detall. Pares amb els fills agafats de la mà s'apressen a baixar el carrer per aconseguir el millor lloc mentre es creuen amb joves que van escalfant per poder fer el millor paper davant les jònegues.

Les campanes de l'església marquen les vuit en punt. Els nervis comencen a aflorar i el cansament i la son dels que han sortit la nit anterior comencen a ser superats per la tensió del que els espera. Els minuts van passant i les vaquetes no es deixen anar. Abans, tot ha d'estar diligentment vigilat —es fan fora els menors i els engatats— i s'ha de comprovar que tot el recorregut està ben tancat. No fos cas que algun animal s'escapés, com ja va passar el 1999.

Finalment, a les 8.13 h sona el primer xupinazo per avisar que tot està a punt. Ara sí, tothom es desperta de cop i comencen els càntics. A les 8.18 h., segon xupinazo, el de veritat, el que anuncia que les jònegues comencen a córrer. Lògicament, els valents que s'han atrevit a participar-hi, també. Hi ha corredors escampats al llarg del recorregut. La majoria comencen a córrer força estona abans fins i tot de veure els animals. Però també n'hi ha de molt valents que corren a fregar les vaquetes. A les 8.21 h. sona el tercer xupinazo: l'encierro ha acabat.

Han estat només tres minuts. Un temps insignificant en el conjunt de l'any, però que donen personalitat a Vidreres. Si més no, a la seva festa major. Tres minuts que donaran per explicar moltes històries viscudes. Algunes una mica magnificades. “M'he posat un minut al davant i no els podia seguir el ritme; a quina velocitat anaven!”, exclama un corredor que s'ha posat en un dels primers trams. “L'encierro s'ha de conservar i potenciar; pocs actes porten tanta gent”, diu l'alcalde, Jordi Camps, cofoi d'haver recuperat aquesta tradició ara fa dos anys, després d'una aturada de més d'una dècada com a conseqüència de l'incident en què es van escapar els animals.

Una de les atraccions principals de l'encierro d'enguany ha estat veure passar les jònegues —i els corredors— per la nova passera que creua el Rec Clar en paral·lel a la carretera de Lloret, just davant del punt final: la plaça mòbil de braus. Allà després de l'encierro s'hi fa un breu correbou on els més valents salten a l'arena i alguns acaben per terra envestits per les jònegues. I després, una botifarrada, que divideix els vidrerencs entre els que opten per anar a dormir i els que segueixen la festa major.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-09-2013 Pàgina 10

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/674272-tres-minuts.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss